

FANZINEHÖRAN

Av: Martin Johansson

**Hallå ja.
Pappersfanzines - behövs det verkligen 2023?
Men hallå. Behövs konst?
Klart det gör.**

En gång i dom krossade skallarnas tid så var pappersfanzines punkscenens nyhetsförmedlare nummer ett. Den tiden är sedan länge över och förbi. Men fanzinet har många andra roller att fylla - utan att falla handlost ur sin samtid.

Konst - ja, jag räknar punk som konst, för i min värld är konst inget förstoppade borgarbohemer har ensamrätt på - skapar alternativa världar att gömma sig i och fly till. Musik eller film eller böcker eller vad du vill.

Fanzinet är en utmärkt plattform att bygga alternativa universum i. Jag vet, det finns ett arv i det där att punkfanzines ska vara nyhetsförmedlare. Som det här magasinet. Men det finns många andra vägar att gå.

Jag menar, redan Sika Äpärå var ju pionjärer i det här. Eller Trasket Glöder för att nämna ett ännu tidigare.

Men det legendariska punkfanzinet från Eskilstuna, Sika alltså, var ju unikt på så vis att dom inte bara diktade upp en helt egen värld utan dom fick också fler lärjungar och efterföljare än vad dom själva rimligen i sin vildaste fantasi hade kunnat tro.

Sika Äpärå hade sin värld. Vem som helst kan skapa en egen - i sitt fanzine. Och samtidigt bidra till det vi kallar den svenska punkscenen. Det är också ett svar på frågan som ställdes inledningsvis.

Alla små som stora bidrag är vad som gör det här till en scen och håller den levande.

Det här går givetvis göra online också. Utan papper. Utan hinder. Men det är som med skivor. Då är vi tillbaka där vi startade. Behövs verkligen fysiska skivor...

Ett gäng som verkligen går all in på det här med att skapa sin egen värld med egna sanningar är gänget bakom **Drop The Bomb #7** [40s | A5 | 20 kr]. Precis som jag nämnde i förra spalten kretsar allt kring den heliga d-takten. Det här kärnvapenbestyckade numret bjuder ändå på en bra spännvidd med allt från en scenrapport från Ukraina till ett hotbrev från mig själv som jag inte hade en aning om att jag hade skrivit (uppenbarligen hade jag groggtat absint och energidryck vid det aktuella tillfället). Favorituppslaget är nog ändå det som tar avstamp i Phil Rudd och via d-takt avslutas i elektronika. Och ja - givetvis avverkas det lika obligatoriska som underhållande avsnittet om djävulens påfund; Internet.

Flyktsoda #57 [44s | A5 | 20 kr] är ju normalt ett väldigt traditionellt punkfanzine men det här numret har ett skejt-tema då redaktör Johan närmast är nykär i denna sysselsättning. Det får en väldigt positiv och smittsam effekt på det här numret som både känns väldigt inspirerat och nyfiket. Trots att jag själv är tämligen ointresserad av skejt så blir det här ett av mina absoluta favoritnummer med Flyktsoda. Det känns så fyllt av glädje och inspiration. Att det dessutom är intressanta och spännande band som Slan och Usch! som intervjuas gör ju verkligen inte saken det minsta sämre.

Ditch #3 [28 sid | A5 | 30 kr] tar läsaren tillbaka till tiden när dom klassiska rapporterna från punkscenen ersattes av så kallade "personliga fanzines", apropå att skapa sin egen värld. Här fylls dom vita sidorna av tankar, funderingar och grubblerier i största allmänhet. Inget världsomvälvande på något sätt och inget som direkt fångar mitt intresse eller får mig att haka till. Men ändå.

Mest läsvärt är utan tvekan sidorna om utmärkta bandet Urarta. En varm intervju som gärna hade fått ta mer plats än den gör. Det här var inte riktigt min påse te men passar säkert er som gillar fanzines av den mer reflekterande och funderande stilen, där musiken kommer i andra hand.

På temat att skapa världar för en själv var jag i startgröparna att återuppta mitt fanzinemakande för ett antal år sen. Jag hade fallit handlost ner i det amerikanska folkpunktrasket och var närmast nyförälskad tack vare den extremt starka DIY-kultur som omgav folkpunkscenen. Eftersom allt skulle framföras på akustiska instrument sattes det upp spelningar var som helst - hur som helst. I parken, i gathörnet, i det ockuperade huset. You name it. Inga andra hinder än ordningsmakten.

Jag kände starkt att sällan har punkscenen varit närmare ursprungsidén än där och då och mitt hjärta bankade hårt för den här rörelsen. Borta i USA växte folkpunk och blev en ganska stor subkultur. Men här i Sverige var det fullständigt stendött. Knappt någon brydde sig det minsta dugg.

Där och då kände jag att behovet att starta ett folkpunkfanzine och sprida budskapet var extremt starkt. Jag ville hjälpa fler att upptäcka den växande rörelsen och berätta om människorna, musiken och idéerna som var totalt okända här hemma.

Men - det blev som det blev med det i slutändan, nämligen ingenting. Men - det var i alla fall en bra idé hur en kan använda fanzineformatet, det får jag ge mig själv.

Vill du också ha ditt fanzine uppmärksammat i Second Class Kids Magazine så hör av dig till gronpepparsas@gmail.com

Kontakt:

Drop The Bomb: dropthebombzine@protonmail.com

Flyktsoda: flyktsoda14@gmail.com

Ditch: largerthanlife178@gmail.com